

نشریه عمران و پژوهه Civil & Project Journal(CPJ)

مقابله با بلایای طبیعی و مدیریت بحران

حسین شیخ حسنی^{۱*}، علی علی اوستی^۲

۱- دکتری ، مدرس دانشگاه پیام نور

Sheikhhassanihossein@gmail.com

۲- کارشناسی

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۹/۱۶، تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۹/۳۰

چکیده

تحلیل خطرات طبیعی می تواند ابزار مناسبی در تصمیم گیری، برنامه ریزی و اولویت بندی اقدامات مدیریت بحران باشد. در این پژوهش

مروری صحیح و تدوینی بر راهکارهای پیشنهادی در حوزه مدیریت بحران با رویکرد پیشگیرانه ارایه می شود.

كلمات کلیدی: مدیریت بحران ، تدبیر بحران ها، الگوی برنامه ریزی ، مدیریت مخاطرات

۱- مقدمه

امروزه بحران‌ها انواع مختلفی دارد که هر یک به نوبه‌ی خود می‌تواند زندگی جوامع امروزی را با چالش‌هایی مواجه نماید. بحران‌هایی از نوع طبیعی که همان بلایا نام دارد همچون سیل، زلزله، آتش‌سوزی، طوفان، گردباد، آتش‌نشان، زمین‌لغزه و... بحران‌های غیر طبیعی یا انسان ساخت همچون بحران‌های ناشی از آلودگی محیط زیست، آلودگی نوری، حوادث رانندگی، حوادث هوایی (سقوط هوایی) (انفجار، حوادث شیمیایی خانگی و...) نمونه‌های از این تهدیدات به شمار می‌آیند.

پیش‌بینی شرایط بحران زا در سطوح مختلف سبب افزایش آمادگی در برابر شرایط بحرانی شده و از شدت آسیب‌های متحمل خواهد کاست. چرخه مدیریت بحران شامل یک سری فعالیت‌ها است که با هم در ارتباط تنگاتنگ بوده و به صورت پیوسته و ادامه دار می‌باشد. چرخه مدیریت بحران در یک تقسیم بندی کلی به سه مرحله؛ «قبل از بحران شامل: پیشگیری و آمادگی»، «حین بحران شامل: ارائه خدمات اضطراری» و «پس از بحران شامل: بازسازی و سازماندهی» تقسیم می‌شود.

یکی از شاخص‌های ارزیابی توانمندی کشورها؛ وجود یا عدم وجود سیستم مدیریت بحران کارآمد می‌باشد و با توجه به ویژگیهای خاص حوادث و بلایای طبیعی، مدیریت بحران‌های ناشی از بلایای طبیعی به دلایل مختلف از پیچیدگی و گستردگی فراوانی برخوردار بوده و اتخاذ تدابیر ویژه‌ای را ایجاب می‌کند

۲- بیان اهمیت

با توجه به ماهیت غیر مترقبه بودن غالب حوادث طبیعی و لزوم اتخاذ سریع و صحیح تصمیم‌ها و اجرای عملیات، مبانی نظری و بنیادی، دانشی را تحت عنوان مدیریت بحران به وجود آورده است. این دانش به مجموعه فعالیت‌های اطلاق می‌شود که قبل، بعد و هنگام وقوع بحران جهت کاهش اثرات این حوادث و کاهش آسیب پذیری انجام گیرد. این موضوع ارتباط خاصی با مباحث برنامه‌ریزی شهری و مدیریت شهری و جغرافیا دارد. گستره جغرافیایی ایران از نظر احتمال وقوع این حوادث به ویژه زلزله، از آسیب پذیرترین بخش‌های کره‌زمین است که هر ساله وقوع این حوادث موجب خسارت‌های جانی و مالی فراوان می‌شود و گستره‌های شهری نیز همواره تجربه تلخی از بروز این گونه بلایا داشته‌اند و به نظر می‌رسد انجام برنامه‌ریزی خاص جهت مصنون سازی هرچه بیشتر فضاهای شهری ضرورت دارد. شهرها به دلیل تمرکز جمعیت و سرمایه‌گذاری‌های اقتصادی به شدت آسیب می‌بینند و این فضاهای از آغاز تشکیل خود، فرم و ساختار خاصی جهت رشد انتخاب نموده و در گذر زمان نیز گسترش یافته‌اند. دانش شهرسازی با تکیه بر داده‌های جغرافیایی (geographical data) می‌تواند با تبیین اصول و مفاهیم خود و با استفاده از این داده‌ها، اثرات این گونه بلایا را تا حد زیادی تقلیل دهد و مدیریت شرایط بحرانی، می‌تواند با استفاده از این داده‌ها، اصول مدیریتی لازم جهت کاهش آسیب پذیری شهرها در برابر این حوادث را به اجرا درآورند.

بلایای طبیعی

بلایای طبیعی، به مجموعه‌ای از حوادث زیانبار گفته می‌شود که منشاء انسانی ندارند. این حوادث معمولاً غیرقابل پیش‌بینی بوده و یا حداقل از مدت‌های طولانی قبل نمی‌توان وقوع آنها را پیش‌بینی کرد. تاثیرگذاری بلایای جوی بر جوامع با توجه به وضعیت توسعه اقتصادی و آسیب پذیری آنها متفاوت است. به طوری که رویدادهای جوی بیشترین خسارات جانی را در کشورهای کمتر توسعه یافته و بیشترین خسارات مالی را در کشورهای بیشتر توسعه یافته ایجاد می‌کنند.

روش‌های پیش‌بینی و پیشگیری از بلایای طبیعی

ترس از ناشناخته‌ها در انسان فطری است و آنچه ناشناخته‌ها را به آگاهی تبدیل می‌کند دانش است. ارتقای روز افزون توان علمی و فناوری انسان در دنیای معاصر هر چند معضلاتی را که ناشی از بعضی راهکارهای نادرست است در عرصه زندگی و محیط پیرامون او در پی داشته، اما موقوفیت‌های ناشی از این پیشرفت‌ها قابل کتمان نیست و این توانایی در پیکار با حادث ناگوار و زیانبار طبیعی هر روز چشمگیرتر می‌شود. بنابراین درک درست وقایع و پدیده‌های طبیعی به پیش‌بینی، پیشگیری و تقابل منطقی و درست با آنها منجر خواهد شد. به عبارت دیگر، به حداقل رسانیدن خطرات ناشی از رخدادهای طبیعی و غیرطبیعی که گاه خود ساخته انسان و تحمیل او بر طبیعت و محیط پیرامون خویش است با انتخاب راهکارهای مؤثر ممکن خواهد بود. در جهان معاصر دو گونه معضل طبیعی، صدمات جانی و مالی شدیدی را بر جوامع انسانی وارد می‌سازند که هر چند هر دو ناشی از طبیعت‌اند اما منشأ ایجاد یکی از آنها طبیعت و دیگری ناشی از تحمیل آگاهانه و ناخودآگاه انسان بر طبیعت است.

ساخترهای اساسی جهت کاهش بلایای طبیعی به صورت برقراری سیستم هشدار و اخطاریهای به موقع جوی، آماده‌سازی نیروهای انظامی و راهداری، ایمن‌سازی نقاط وقوع بلایای طبیعی، تمهیدات علمی و مهندسی طراحی پروژه‌های عظیم مطالعاتی در فازهای شناسایی اجرا و نظارت و ارتقای سطح آموزش عمومی و تخصصی برای مقابله کاهش آثار بلایای طبیعی، تقویت نیروی انسانی متخصص و گروه‌های پژوهشی کارشناسی جهت مطالعه بلایای طبیعی در مسیرهای اصولی و صحیح و با درک همه جانبی از تمامی روابط علت و معلولی است.

راهکارهای کاهش اثرات و پیشگیری از بلایای طبیعی در شهرها

کاهش اثرات فاجعه اساساً از چهار عنصر تشکیل شده است که عبارتند از: حادثه، خطر، آسیب‌پذیری و فاجعه. حادث عبارتند از: طبیعی، تکنولوژیک و سیاسی که هر یک جان و مال مردم و محیط زیست را تهدید می‌کنند. خطر، احتمال وقوع حادثه‌ای است در برهای خاص از زمان، آسیب‌پذیری، میزان آمادگی جامعه برای پذیرش مراجعه و یا ویرانی بر اثر وقوع حادثه است و سرانجام، فاجعه، وقوع حادثه‌ای است که جراحت‌ها و خساراتی چشمگیر وارد می‌سازد.

۳- ادبیات پژوهش

واژه بحران بیش از پنج قرن پیش مطرح شد. عبارت امروزی مدیریت بحران برای اولین بار توسط مک فاماروبا توجه به امکان درگیری موشکی امریکا و کوبا عنوان گردید و با موضوع مدیریت بحران در بلایای طبیعی اولین بار در سال ۱۹۸۹ در هشتمین کنفرانس جهانی زلزله در آمریکا توسط دکتر فرانس پریس مطرح شد. در ایران در تاریخ ۱۷/۳/۱۳۴۸ قانون پیشگیری و مبارزه با خطرات سیل به تصویب مجلس رسید و بعد در سال ۱۳۸۶ قانون مدیریت بحران کشور به تصویب مجلس رسید که به صورت سازمان شکل گرفت.

شهرسازی و مدیریت بحران شهرها

در مفهوم کلی عوامل متعدد در بهم زدن توسعه پایدار شهرها نقش دارند که به دو دسته حادثه‌های طبیعی و حادث انسان ساخت می‌توان تقسیم کرد. امروزه یکی از عوامل مانع توسعه پایدار شهرها حادث طبیعی است که به دلیل عدم مطالعه و برنامه‌ریزی و عدم آمادگی و مقابله مناسب با آن تلفات و خسارات سنگینی را بر مردم و دارایی‌های انها وارد می‌کند که بعضی از آنها جبران ناپذیرند. از آنجائیکه

حوادث طبیعی پیشینه ای به درازای عمر زمین دارند در حالیکه انسان دارای تمدنی کمتر از چندین هزار ساله و دانشی کمتر از چند صد سال دارد. پس همواره باید با استفاده از فناوری و اطلاعات و داده ها و شناخت و تسلط کافی بر سه عنصر زمان - مکان و ابزار اطلاعات در کاهش خسارات و در شهرها و مجتمع های زیستی اعمال مدیریت کرد.

مفهوم مدیریت ریسک

اقداماتی که باید برای به حداقل رساندن خسارات و اختلالات احتمالی در جوامع انجام شوند را می گویند. یا فرایندی که با بررسی عوامل اجتماعی - اقتصادی و سیاسی موثر در شناخت ریسک و میزان مقبولیت شهروندان از حداقل خسارتی که در نتیجه یک حادثه بدست می آید.

تفاوت مدیریت بحران با مدیریت ریسک

مدیریت ریسک فرایندی با استفاده از عوامل اقتصادی اجتماعی و سیاسی جهت حداقل رساندن خسارات حوادث در جامعه است. اما مدیریت بحران با بکار گیری همه اجزای مدیریت بحران برای اجرای مدیریت ریسک به طوریکه شامل همه آسیب ها در سطوح ملی - دولتی و خصوصی و هماهنگ سازی آن جهت کاهش آسیب و بازسازی آن با استفاده از چهار مرحله مدیریت بحران (۱-پیشگیری - ۲-آمادگی - ۳- مقابله - ۴- بازسازی)

امروزه مدیریت بحران یک بخش اساسی از مدیریت استراتژیک پژوهه های عمرانی است. قبل از تعقیب هرگونه اهداف بلند مدت پژوهه ها، مدیریت بحران برای تضمین ثبات و موقتیت یک پژوهه عمرانی ضروری است. اساساً پژوهه هایی که در معرض بحران قرار دارند، به آمادگی بیشتری در برابر آن نیاز دارند. مدیریت بحران مؤثر نیازمند یک رویکرد منظم و نظام مند است که مبتنی بر هوشیاری، حساسیت مدیریتی و یک درک خوب از اهمیت برنامه ریزی دقیق و آمادگی سازمانی پژوهه است. بحران یکی از بزرگترین و مخرب ترین مسائلی است که اثر ویران کننده و تخریبی بر پژوهه های عمرانی دارد و همه عوامل پژوهه را تحت تأثیر خود قرار می دهد. بحران در پژوهه های عمرانی می تواند به صورت های مختلفی ظاهر شود که به عنوان مثال می توان به بحران مالی، بحران نیروی انسانی، بحران مدیریتی و حتی بحران های طبیعی از قبیل سیل و زلزله اشاره نمود. در این هنگام جستجوی راه حل و تمهدیاتی که بتواند پژوهه را در برابر اثرات منفی بحران ها حفظ کند از ضروریات مدیریت استراتژیک پژوهه های عمرانی است. اندیشیدن تدبیر لازم جهت جلوگیری از وقوع بحران ها در پژوهه های عمرانی از ضروریات مدیریت استراتژیک پژوهه هاست، زیرا اندکی غفلت در این زمینه موجب بوجود آمدن وضعیت جبران ناپذیر و ویران کننده ای خواهد شد. با توجه به مطالب فوق می توان گفت مدیریت بحران علمی است کاربردی که با استفاده از تجزیه و تحلیل بحران های گذشته و با کمک علم و فن آوری در جستجوی یافتن راه حل و ابزاری است که بوسیله آن بتوان از وقوع بحران پیشگیری کرد و یا اینکه ابزار و روش های مقابله با آن آماده شود. هدف از انجام تحقیق فوق ارائه روش های مؤثر در مدیریت بحران پژوهه های عمرانی است تا مدیران پژوهه ها با استفاده از این روش ها بتوانند پژوهه هایشان را از گرفتار شدن به بحران ها تا حد زیادی کاهش دهند.

۴- پیشنهادات

۱- راهکار پیش بینی سیل و خشکسالی: در حوزه‌ی برون شهری، با نصب سنسورهای دقیق که اطلاعات خود را به صورت بیسیم و بی وقفه به مرکز مخابره میکنند، میتوان از بالا آمدن سطح آب رودها، سدها و نواحی مستعد سیل در اثر باران یا برف مطلع شد. سنسورهای مربوطه در محیط میتوانند هرگونه تغییرات کوتاه مدت/دراز مدت در میزان خشکی/تری خاک و هوای محیط را مخابره کنند.

۲- راهکار پیش بینی زلزله و نوسانات زمین

الف) نصب شتاب نگارها و سنسورهای مختلف در نقاط متعدد جهت کشف لرزش‌های زمین و پیش‌بینی زلزله

ب) نظارت بر رطوبت خاک، لرزش و چگالی زمین

پ) مخابره‌ی اطلاعات فوق بدون وقفه به مرکز مدیریت و فرماندهی بحران

ت) قابلیت نصب آسان پنل خورشیدی جهت شارژ باتری در طول روز

ث) بروزرسانی/تنظیمات سنسورها از راه دور

ج) نمایش نقاط و محدوده‌های مشکوک به بحران بر روی نقشه‌ی آفلاین

۳- راهکار پیش‌بینی و اطلاع از آلودگی‌های آب و هوا و محیط زیست و طوفان: می‌توان با نصب سنسورهای شناسایی آلودگی‌ها از میزان وجود گازهای در نقاط مختلف شهر مطلع شد.

منابع و مراجع:

آزاده دل، رمضانعلی؛ براری، مرتضی؛ داداشتبار، کوروش. تأثیر نگاهی به مدیریت بحران، انتشارات دانشگاه صنعتی مالک اشتر. برنامه چهار توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، سازمان برنامه و بودجه جمهوری اسلامی ایران پدافند غیرعامل، تألیف فرشید رحیمی، انتشارات معاونت آموزشی نزاجا.

پدافند غیرعامل در کاروان‌های نظامی، تألیف سیدنواب موسوی و محمدهادی بالیده، انتشارات دانشکده فنی دانشگاه تهران ۱۳۸۷ ستوهیان، فرزاد و همکاران مدیریت بحران در بلایای طبیعی ۱۳۸۷.

شریفی، فریده، ۱۳۹۸، روزنامه فارسی کیهان روزنامه فارسی کیهان سال هفتاد و هفتم شماره ۲۲۱۶۲. قربانی، محمود؛ محمودزاده، امیر. تأثیر بحران و مدیریت بحران، انتشارات گلهای محمدی.

کلیات پدافند غیرعامل، تألیف رحمان یاسی، انتشارات دانشگاه امام صادق (ع).

كمالی يحيى، جلال ميرزايي، مقاييسه ساختار مدیریت بحران در ايران، ژاپن، هند و تركيه.

گاتسچاک، جک. مدیریت بحران. ترجمه‌ی علی پارسائیان، انتشارات ترمه.

لطيفي، مهرداد. ماه علوم اجتماعي. دوره جديد، مرداد ۱۳۸۸ - شماره ۱۷.

مدیریت بحران، تأثیر بهزاد پورمحمدزاده، انتشارات مبنای خرد. مدیریت ريسک و مدیریت بحران در دفاع غیرعامل، تأثیر سيدجمال موسى كاظمي، انتشارات پوشش گستر. ميرسميعي، سيد محمد مرتضوي چشم نور مدیریت بحران و مقابلة با بلياتانتشارات پشتيبان ۱۳۹۵ ميرسميعي، سيد محمد مرتضوي چشم نور مدیریت بحران و مقابله با بلياتانتشارات پشتيبان ۱۳۹۵.

ناطقی الهی، فریبرز، مدیریت بحران زمین لرزه در ایران، پژوهشگاه بینالمللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، ۱۳۷۸.

ناطقی الهی، فریبرز، مدیریت بحران، پژوهشگاه بینالمللی زلزله‌شناسی و مهندسی زلزله، ۱۳۷۹.

نشریه راه و ساختمان ش ۴۵ ۱۳۸۵.

